

- положення, що розкривають цілі і характеристику управлінського обліку і звітності;
- положення, що пояснюють термінологію в області управлінського обліку;
- положення, що викладають концепції в області управлінського обліку;
- положення, призначені для практичного керівництва з використання прийомів управління бізнесом;
- положення, що розширюють тлумачення облікових прийомів в деяких сегментах управління бізнесом.

Положення з управлінського обліку деталізують дію прийомів обліку в сфері управління, які не мають практичного значення для зовнішніх користувачів, оскільки вони (користувачі) аналізують звітність сформовану по іншим міжнародним стандартам фінансової звітності.

ДІАГНОСТИКА ФІНАНСОВОГО СТАНУ ЯК ІНСТРУМЕНТ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Тоскуєв М.В., гр. Інб-8-19-М₁УБ (1,6з)

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Л.Г. Данилюк**
Львівський інститут ПрАТ «ВНЗ «МАУП»

Здійснення діагностики фінансового стану – це системний аналіз середовища функціонування підприємства з допомогою взаємозалежних та взаємодоповнюючих показників, які відображають стан використання фінансових ресурсів та оцінку рівня конкурентоспроможності. На основі проведеної діагностики визначаються проблемні місця та приймаються рішення по їх вирішенню.

Проведення діагностики допомагає виявити поточні та потенційні проблеми у діяльності підприємства на основі системного аналізу. Діагностування фінансового стану відбувається за допомогою певних методів та інструментів дослідження.

В економічній науці є дуже багато різноманітних методів проведення фінансової діагностики, важливим завданням є вибір правильних, ефективних методів та інструментів.

Одним з перших, хто обґрунтував нові підходи при вивченні економіки підприємства та запропонував прикладні методики аналізу для різних господарчих об'єктів був І.М. Сироежкін (1980-1985).

Порівняльний аналіз економічної діагностики на основі матриці зростання показників та розв'язок деяких задач у сфері прогнозування економічної діагностики було запропоновано угорським вченим Д. Стояновичем [1,2].

Головна задача економічної та фінансової діагностики – виявити небажані кризові ситуації на підприємстві і запобігти їм сьогодні для ефективного функціонування підприємства в майбутньому.

При здійсненні діагностики фінансового стану підприємством з можливістю у подальшому ґрунтуючись на її результатах проведення планування і прогнозування, необхідним є вирішення таких завдань:

- визначення сфери дослідження та стану використання потенціалу підприємства;
- проведення аналізу окремих структурних одиниць підприємства та визначення їх впливу на загальний стан;
- вимірювання можливих станів системи та їх фінансово-економічних характеристик.

Основною метою проведення фінансової діагностики діяльності підприємства є визначення перспективних напрямів діяльності, підвищення продуктивності виробництва, знаходження шляхів зниження витрат підприємства, внесення пропозицій зростання прибутковості, пошук додаткових фінансових резервів, мобілізація та ефективне використання наявних ресурсів.

За допомогою діагностики фінансового стану підприємство може збільшити свій комерційний розрахунок, підвищити рентабельність, зберегти фінансову стійкість та незалежність, вчасно виконувати зобов'язання перед партнерами, бюджетом, кредиторами, виявляти слабкі сторони діяльності та по можливості їх усунути. Все це, дає ряд переваг підприємству при здійсненні фінансової діяльності, підвищення конкурентоспроможності.

Методика проведення діагностики фінансового стану включає такі розділи:

- горизонтальний та вертикальний аналіз балансу;
- аналіз складу та структури балансу;
- аналіз оборотного капіталу;
- аналіз фінансової рівноваги, стабільності та незалежності;
- аналіз рівня ліквідності та платоспроможності;
- аналіз динаміки зростання прибутку та рентабельності.

Отже, важливим фактором проведення діагностики фінансового стану є визначення рівня конкурентоспроможності підприємства, підвищення ділової активності, зростання фінансової стійкості та забезпечення майбутніх перспектив розвитку підприємства.

Інформаційні джерела:

1. Бланк, И. А. Антикризисное финансовое управление предприятием / И. А. Бланк. – К. : Эльга, Ника-Центр, 2006. – 672 с.
2. Терещенко, О. О. Антикризове фінансове управління на підприємстві : монографія / О. О. Терещенко. – К. : КНЕУ, 2004. – 268 с.

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВА

Улич В.В., гр. ВШМлв-8-19-М₁Ф (1.6з)
Науковий керівник – канд. екон. наук **Г.В. Стойко**
Львівський інститут ПриАТ «ВНЗ «МАУП»

Сучасні умови господарювання характеризуються швидкою динамікою змін, невизначеністю, високою конкуренцією, нестабільністю грошової одиниці, складними політичними процесами всередині країни. Саме тому, дуже важливим для збереження стабільності та можливостей подальшого розвитку є фінансове планування на підприємстві.

Дослідженням питання фінансового планування на підприємстві займаюся багато науковців, серед них Бланк І.О., Лігоненко Л.О., Мазаракі А.А., Поддєрьогін А.М., Загородній А.Г. Проте, у науковців виникає багато розбіжностей щодо поглядів на фінансове планування підприємства.

Фінансове планування – це планування процесів формування, розподілу, перерозподілу і використання фінансових ресурсів [1].

Фінансове планування – це консолідований плановий документ, що відображає рух грошових коштів на підприємстві у плановому періоді [2].

Фінансове планування – це процес планування використання фінансових ресурсів у всіх сферах діяльності підприємства з метою забезпечення фінансово-господарської діяльності.

Основна мета фінансового планування полягає у тому, щоб визначити обсяг надходжень і витрачання грошових коштів у поточному плановому періоді; не допустити штрафів, пені за прострочені платежі з контрагентами та фінансовими установами; виявити недоліки у роботі за допомогою порівнянь виконання планів за певний період; підвищити ефективність використання наявних грошових ресурсів; оцінка якості роботи тих чи інших підрозділів за кінцевими результатами роботи.